

ฆราวาสเผยแผ่ธรรม

เพื่อให้คริสตชนฆราวาสตระหนักถึงบทบาทของตนในฐานะผู้รับศีลล้างบาป ที่จะทำหน้าที่นำความรัก พระพรและความรู้ความสามารถที่มี ที่ได้รับมาจาก พระเจ้าไปสู่ผู้อื่นรอบข้าง โดยเฉพาะผู้ยากไร้และผู้ขาดความสุข

คุณเมธาเป็นคริสตชนวัดนักบุญยอแซฟ เขา ทำหน้าที่ในการหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว ด้วยการขายถ้วยเตี๋ยราดหน้า โดยจะ จัดเตรียมอุปกรณ์ในร้านแต่เช้าตรู่ และเมื่อ ลูกน้องมาถึงเขาจะมอบหมายให้เป็นคนจัดการเตรียมสิ่งที่ขาย หลังจากนั้น เวลาเก้าโมงเช้าเขาจะออกไปเยี่ยมคนป่วยที่โรงพยาบาล และจะกลับมาที่ร้าน ก่อนเที่ยง เพื่อเปิดร้าน ถ้าเป็นวันจันทร์จะหยุดขายช่วงเช้าเพื่อไปเยี่ยมคนป่วย กลับมาร้านอีกทีตอนบ่ายสามโมง ก่อนออกจากบ้านเขาจะสวดภาวนาก่อน เพื่อขอให้พระจิตเป็นผู้นำทาง เมื่อไปถึงที่โรงพยาบาลเขาจะเข้าไปพูดคุยกับ

คนไข้ตามเตียงต่างๆด้วยใจปรารถนาจะนำความรักและสันติของพระไปให้คนป่วย ในการเยี่ยมคนป่วยเขาพบว่าคนไข้บางคนเคยเป็นคริสตชนใจศรัทธา ภายหลังห่างวัดไปหลายปีด้วยเหตุบางประการ เมื่อคุณเมธาไปเยี่ยมหลายครั้ง คนป่วยก็จะขอพบคุณพ่อ คุณเมธาก็จะติดต่อกับคุณพ่อให้คนป่วยได้รับศีลอภัยบาปและศีลเจิมคนไข้ หลายคนสิ้นใจอย่างสงบ คนไข้บางคนไม่เคยรู้จักพระเยซูมาก่อน เมื่อคุณเมธาไปเยี่ยมและพูดคุยหลายครั้ง คนไข้ก็ขอรับศีลล้างบาป ถ้าคนไหนไม่พร้อมจะรู้จักพระ คุณเมธาก็อวยพรให้สันติของพระอยู่กับเขา คุณเมธาถือว่าเป็นหน้าที่ในฐานะคริสตชน เขามีแรงบันดาลใจทำงานนี้เพราะอยากให้คนรู้จักพระเจ้าผู้มีพระทัยดี คุณเมธาบอกว่าการทำเช่นแบบนี้ต้องอดทน มีความพากเพียร สม่ำเสมอ มีความสุภาพ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และอย่าลืมสวดภาวนาด้วย เขามีความสุขใจที่ได้ทำงานเพื่อพระและหาเลี้ยงชีพได้ อย่างดีในเวลาเดียวกัน

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

1. ท่านประทับใจอะไรบ้างจากการมองดูชีวิตของคุณเมธา
2. ท่านได้รับพระพรและความสามารถอะไรบ้างที่จะเป็นเครื่องมือในการเผยแผ่ธรรม

ต่อจากนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงแต่งตั้งศิษย์อีกเจ็ดสิบสองคนและทรงส่งเขาล่องหน้าพระองค์เป็นคู่ ๆ ไปทุกตำบลทุกเมืองที่พระองค์จะเสด็จ พระองค์ตรัสกับเขาว่า “ข้าวที่จะเกี่ยวมีมาก แต่คนงานมีน้อย จงวอนขอเจ้าของนาให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวข้าวของพระองค์เถิด จงไปเถิด เราส่งท่านทั้งหลายไปจุดลูกแคะในฝูงสุนัขป่า อย่านำถุงเงิน ย่ามหรือรองเท้าไปด้วย อย่าเสียเวลาทักทายผู้ใดตามทาง เมื่อท่านเข้าบ้านใด จงกล่าวก่อนว่า “สันติสุขจงมีแก่บ้านนี้เถิด” ถ้ามีผู้สมควรจะรับสันติสุขอยู่ที่นั่นสันติสุขของท่านจะอยู่กับเขา มิฉะนั้น สันติสุขของท่านจะกลับมาอยู่กับท่านอีก จงพักอาศัยในบ้านนั้น กินและดื่มของที่เขานำมาให้ เพราะว่าคนงานสมควรที่จะได้รับค่าจ้างของตน อย่าเข้าบ้านนี้ออกบ้านโน้น เมื่อท่านเข้าไปในเมืองใดและเขาต้อนรับท่าน จงกินของที่เขานำมาตั้งให้ จงรักษาผู้เจ็บป่วยในเมืองนั้นและบอกเขาว่า “พระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้ท่านทั้งหลายแล้ว” (ลูกา 10:1-9)

1. คำ/วลี/ประโยคใดจากพระวรสารนักบุญลูกาที่ท่านได้ฟังวันนี้สะกิดใจท่านมากที่สุด ให้กล่าว 3 ครั้ง
2. ให้เจียบอยู่กับพระวาจาพระเจ้า 3 นาที
3. แบ่งปันการคล้อยใจที่ท่านได้รับฟังจากพระวาจาในวันนี้

1. ในฐานะที่ท่านเป็นฆราวาส/พระสงฆ์/นักบวช ท่านสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำของพระเยซูเจ้าในพระวรสารตอนนี้ได้อย่างไร
2. ท่านสามารถพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ และใช้พระพรที่พระประทาน แก่ท่านในการเผยแผ่ธรรมในชีวิตประจำวันของท่านได้อย่างไร

1 คำว่า “ฆราวาส” หมายถึงผู้ที่เชื่อในพระคริสตเจ้าทุกคน ซึ่งไม่ใช่ผู้ที่ได้รับศีลบวชหรืออยู่ในสถานะชีวิตนักบวชที่พระศาสนจักรรับรองแล้ว เมื่อได้รับศีลล้างบาป สัตบุรุษเหล่านี้ได้ร่วมเป็นกายหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้าและประกอบขึ้นเป็นประชากรของพระ จึงมีส่วนร่วมในพระกรณียกิจของพระคริสตเจ้าในฐานะสงฆ์ ประกาศกและกษัตริย์ โดยวิธีต่างๆ ทำหน้าที่คริสตชนทั้งสิ้น ตามส่วนของตนทั้งในพระศาสนจักรและในโลก (พระธรรมนูญเรื่องพระศาสนจักร ข้อ 31)

2 กิจกรรมแพร่ธรรมของฆราวาสเป็นการร่วมภารกิจของพระศาสนจักรในการช่วยมนุษย์ให้รอด อาศัยศีลล้างบาปและศีลกำลัง ทุกคนล้วนได้รับมอบหมายจากองค์พระคริสตเจ้าเองให้ทำงานแพร่ธรรม ยิ่งกว่านั้นอาศัยศีลศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศีลมหาสนิท เราได้รับและหล่อเลี้ยงความรักพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์อันเป็นชีวิตจิตใจของการแพร่ธรรมทั้งสิ้น ฆราวาสได้รับเรียกเป็นพิเศษเพื่อให้พระศาสนจักรปรากฏอยู่ ปฏิบัติงานในสถานที่และสถานการณ์ฆราวาสเท่านั้น ที่พระศาสนจักรจะแสดงตนเป็นเกลือของแผ่นดินได้ ดังนี้ฆราวาสทุกคนด้วยเหตุที่ได้รับพระคุณนั่นเอง “จึงเป็นพยานยืนยันถึงภารกิจที่พระศาสนจักรได้รับมอบหมายมา อีกทั้งยังเป็นเครื่องมืออันมีชีวิตปฏิบัติภารกิจนั้นให้สำเร็จไปตามขนาดที่พระคริสตเจ้าประทานให้” (อฟ.4:7)

นอกจากงานแพร่ธรรมซึ่งเป็นของคริสตชนทุกคนโดยตรงนี้ ฆราวาสอาจได้รับเรียกในแบบต่างๆ กันให้เข้าร่วมมือกับงานแพร่ธรรมของทางฝ่ายผู้ปกครองพระศาสนจักร เช่นเดียวกับที่บวชและสตรีบางคนได้ช่วยนักบุญเปาโลอัครธรรมทูตในการประกาศข่าวดีและทำงานเป็นอันมากเพื่อพระเจ้า (ฟป.4:3) (รม.16:3...) .....ดังนั้นฆราวาสจึงมีหน้าที่อันสูงส่งที่จะต้องออกกำลังยิ่งขึ้นให้แผนการของพระที่จะประทานความรอดได้แก่คลุมออกไปยิ่งขึ้นถึงมวลมนุษยทุกสมัยและทุกหนแห่งในโลก เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงควรจะให้ฆราวาสมีโอกาสทุกทาง ที่จะได้มีส่วนร่วมงานไถ่กู้ของพระศาสนจักรอย่างจริงจัง ตามความสามารถของเขาและตามความต้องการของกาลสมัย (พระธรรมนูญเรื่องพระศาสนจักร ข้อ 33)

3. แท้ที่จริง การแพร่ธรรมของฌราวาสนั้นจะไม่มีวันเกิดขาดแคลนขึ้นในพระศาสนจักร เพราะเป็นผลอันเกิดขึ้นจากการที่พระเป็นเจ้าทรงเรียกเขามาเป็นคริสตชนนั่นเอง พระคัมภีร์ก็แสดงให้เห็นอย่างแจ่มชัดว่า การแพร่ธรรมของฌราวาสได้ปรากฏขึ้นมาเองตั้งแต่ระยะแรก ๆ ที่พระศาสนจักรอุบัติขึ้น และการแพร่ธรรมนั้นได้เกิดผลดีสักเพียงใด (ดู กจ.๑๑:๑๕-๒๑ , ๑๘:๒๖ , รม.๑๖ : ๑-๑๖ , ฟป.๔ : ๓) (สมณกฤษฎีกาว่าด้วยการแพร่ธรรมของฌราวาส ข้อ 1)

4. ฌราวาสมีโอกาสมากมายที่จะทำการแพร่ธรรม ด้วยการประกาศข่าวดี และทำให้มนุษย์ศักดิ์สิทธิ์ไป แม้แต่การบำเพ็ญชีวิตแบบคริสตชนและกิจการต่างๆ ที่กระทำโดยมีจิตตารมณ์เหนือธรรมชาติ ก็มีอำนาจมากที่จะชักจูงมนุษย์ให้มาสู่ความเชื่อ และมาหาพระเป็นเจ้า เพราะพระคริสตเจ้าตรัสว่า “ให้ความสว่างของท่านส่องแสงต่อหน้ามนุษย์ เพื่อให้เขาเห็นกิจการดีของท่าน แล้วสรรเสริญพระบิดาของท่านซึ่งอยู่ในสวรรค์” (มธ.๕:๑๖) อย่างไรก็ตาม การแพร่ธรรมแบบนี้ไม่ใช่อยู่ที่การดำรงชีวิตเป็นแบบฉบับดีอย่างเดียว ผู้แพร่ธรรมที่แท้จริงต้องหาโอกาสที่จะใช้คำพูดประกาศพระคริสตเจ้าแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ เพื่อช่วยนำเขาให้มาสู่ความเชื่อ หรือประกาศแก่สัตบุรุษเพื่อสอนเขาให้รู้ เตือนเขาให้มั่นคงและกระตุ้นเขาให้ถือชีวิตที่ร้อนรนยิ่งขึ้น “เพราะความรักต่อพระคริสตเจ้าเร่งเร้าใจเรา” (๒ คร.๕:๑๔) วาทะของนักบุญเปาโลที่ว่า “วิบัติแก่ข้าพเจ้า หากข้าพเจ้าไม่ประกาศข่าวดี” (๑ คร.๙:๑๖) ควรจะดังก้องอยู่ในใจของทุกคน

ในสมัยนี้ ที่เกิดปัญหาใหม่และความลุ่มหลงอย่างฉกรรจ์ ที่กำลังแผ่ขยายออกไป โดยมุ่งจะโค่นศาสนา ระเบียบศีลธรรม แม้กระทั่งสังคมของมนุษย์อย่างถอนรากถอนโคนนั้น สภาสังคายนาขอรับเร้าเตือนฌราวาสทั้งหลาย ตามที่แต่ละคนมีคุณวุฒิและความรู้ ให้มีส่วนอย่างเข้มแข็งยิ่งขึ้นในการอธิบายและป้องกันหลักการของพระคริสตธรรม ตลอดจนในการนำหลักการนั้นมาใช้กับปัญหาต่างๆ ในสมัยเรา ตามเจตนารมณ์ของพระศาสนจักร(สมณกฤษฎีกาว่าด้วยการแพร่ธรรมของฌราวาส ข้อ 6)